

XVII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 2Ku4 ,42-44)

Lugemine teisest Kuningate raamatust:

Neil päevil tuli keegi mees Baal-Saalisast ning tõi jumalamees Eliisale uudseleiba - kaksikümmend odraleiba ja kotitäie vastvalminud vilja. Aga Eliisa ütles oma sulasele: "Pane need rahva ette, et nemad süüa saaksid." Aga tema küsis: "Kuidas peaks sellest jätkuma, et sada meest söönuks saaksid". Ning Eliisa vastas: "Anna need rahvale, sest nõnda ütleb Issand: Sellest saab neile küllalt ja jääb ülegi". Ning sulane viis leivad rahvale ja sündis nii, nagu Issand oli lasknud öelda.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps145 , 8-9. 15-16. 17-18 R: 16)

R: Issand, sinu heldus toidab kõike mis hingab.

Issand on armuline ja halastaja,
kannatlik ja suur heldusest.
Issand on hea kõigile
ja tema halastus on üle kõigi tema tegude.
R:

Kõikide silmad on ootavalt sinu peal
ja sa toidad neid õigel ajal,
sina avad oma käe
ja sinu heldus toidab kõike mis hingab.
R:

Issand on õige kõigil oma teedel
ja püha kõigis oma tegudes.
Issand on ligi kõigile, kes teda appi hüüavad,
kõigile, kes teda tões appi hüüavad.
R:

(Teine lugemine Ef4 ,1-6)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast efeeslastele:

Vennad, mina, kes ma olen vang Issanda pärast, manitsen teid, et te käiksite väärilt oma kutsumuses, millega teid on kutsutud. Olge leplikud ja tasased, kannatlikud armastuses ja sallivad üksteise vastu ning kandke hoolt vaimuühtsuse eest rahuühenduste läbi. Sest nii nagu ihu on üks ja vaim on üks, nõnda olete teiegi saanud kutsumuse ühises lootuses. Üksainus on Issand, üks on usk, üks ristimine ja üks Jumal, kes on kõikide Isa kõige üle ja kõige läbi, ning kes on teie kõikide sees.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 7,16)

Halleluuja. Suur prohvet on tõusnud meie keskelt
ja Jumal on külasthanud oma rahvast. Halleluuja.

(Evangeelium Jh6 ,1-15)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal tuli Jeesus Tibeeria poolt Galilea järve teisele kaldale. Ja palju rahvast käis tema järel, sest nad olid näinud tunnustähti, mida ta haigete juures tegi. Ning ta läks üles mäele ja istus seal ühes oma jüngritega. Aga Paasa - juutide püha - oli lähedal, ja kui Jeesus oma silmad üles tõstis ja nägi

palju rahvast enda juurde tulevat, ütles ta Filippusele: "Kust me ostame leiba, et nad saaksid süüa?" Aga seda ütles Jeesus selleks, et teda proovile panna, sest ta teadis, mida ta tahtis teha. Filippus vastas talle: "Kahesaja teenari eest ei jätkuks leiba, et igaüks neist saaks kasvõi väikese tüki".

Üks tema jüngritest, Andreas - Siimon Peetruse vend - ütles talle: "Siin on üks poiss, kellel on viis odrালেiba ja kaks kala, kuid mida saab sellest nii paljudele?" Jeesus aga kostis: "Pange inimesed maha istuma". Ja selles paigas oli palju rohtu. Ja neid, kes istusid, oli arvult umbes viis tuhat meest. Siis võttis Jeesus leivad, tänas ja andis neile, kes maas istusid, samuti ka nendest kaladest, nii palju kui nad tahtsid. Ja kui nad söönuks said, ütles ta oma jüngritele: "Koguge ülejäänud leivapalad kokku, et midagi raisku ei läheks!" Ja nad kogusid nendelt, kes olid söönud, kaksteist korvitäit leivapalu, mis oli üle jäänud viiest odrালেivast.

Kui rahvas nägi tunnustähte, mille Jeesus oli teinud, siis nad ütlesid: "Tema on tõesti see prohvet, kes pidi maailma tulema!" Aga Jeesus sai aru, et nad tahavad tulla ja teda vägisi kuningaks teha. Ning ta läks jälle eemale üles mäele ja oli seal üksinduses.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, möödunud sajandi viimasel aastakümnel avas arvutigraafika areng mängufilmitööstuses uued, revolutsioonilised võimalused. Filmitegijad mõistsid kohe, et pole mõtet kulutada raha eluohtlike filmitrikkide ja miljoneid maksvate kulisside või massistseenide peale, kui kõike saab digitaaltööluse kaudu palju odavamalt esile võluda. Nii võib arvuti abil lasta vaataja silmade ees inimesel sujuvalt loomaks muutuda, luua ja panna liikuma koletisi, keda reaalsuses pole olemas, paljundada ajalooliselt autentses relvastuses väehulki ja muud selle sarnast. Tänapäeva filmitehnikale oleks käkitegu manada Jeesuse leivarohkendamise lugu usutavalt ekraanile: arvuti kopeeriks pilti olemasolevast leivast nii palju kordi kui vaja, ning illusioon oleks täiuslik.

Paraku ei toimu päris elu ei ekraanil ega kinolinal. Keegi meist ei suuda viie leiva ja kahe kalaga viit tuhandet inimest ära toita, vaid me peame abituna nendesamade ekraanide kaudu pealt vaatama, kuidas arengumaades inimesed ja nende kariloomad nälga ja janusse surevad. Sellepärast tasub meenutada, et me elame ikka veel reaalsuses, kus kõiki probleeme ei saa arvutihiire klõpsuga lahendada.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kas pole kogu meie eksistens siin maailmas üks suur ime? Kui tihti, näiteks, te olete mõelnud sellele, et kui Kuud ei oleks, siis poleks elu Maa peal võimalik. Ilma selleta, et Kuu pidurdab maa pöörlemist oma telje ümber, kestaks meie ööpäev ainult kuus tundi ja maapinnal möllaksid lakkamatud, 500 kilomeetrit tunnis tormavad marutuuled... Või kas te teadsite, et meie Päikesesüsteemist möödus selle kujunemisfaasis ilmselt mingi hiigelsuur taevakeha, mis puhastas selle väikestest asteroididest. Kui seda poleks toimunud, kukuks igal aastal Maa pinnale üsna mitu umbes 10-kilomeetrise läbimõõduga taevakamakad, ja elu poleks saanud siin kunagi tekkida. Küllap olete te kuulnud sellestki, et kui maakeral puuduks kaitsev magnetväli, oleks kosmiline kiirus välistanud siin elu tekkimise. Või et kui Päike oleks maale ainult natuke lähemal, siis läheksid ookeanid keema ja aurustuksid... teisalt jälle, kui Päike oleks ainult natuke kaugemal, siis oleks kogu meie planeet püsivalt kaetud paksu igijääga. Elu tekkimiseks ja eksisteerimiseks Maal on seega vaja nii palju ebatavalisi ja kosmoses võibolla ainulaadseidki nähtusi, mis kõik Jumala tahtel esinevad siin, ühes kohas ja korraga! Selle kõrval paistab ime tänasest evangeeliumist, kuidas 5000 meest viiest leivast ja kahest kalast söönuks said, üpris kahvatuna.

Pealegi tekib selle loo lähemal vaatlusel küsimus: kui paljud neist, kes Galilea

järve ääres toimunud leivarohkendamisest osa said, üldse märkasid, et tegemist oli imega? 5000 meest - naised ja lapsed veel peale selle?! Kui keskmine jalgpalliväljak on umbes 8000 ruutmeetri suurune, siis võime seda rahvamassi ette kujutada: kui igale ruutmeetrile paigutada üks inimene, jääks see neile ikkagi kitsaks.

Kuidas see söömaaeg siis algas? Kas pani Jeesus leivad ja kalad hunnikusse ja need "pooldused" seal nagu bakterid mikroskoobi all? Evangeelium annab meile teistuguse kirjelduse: Jeesus luges tänupalve, õnnistas leiba, ja jüngrid kandsid selle korvidega rahva hulka. Selle kirjelduse järgi rohkenes toit korvides, nii et sööjad nägid ainult seda, kuidas apostlid tulid ja neile toitu jagasid. Lisaks sellele toimus kõik mäe peal. Kui tegu polnud vaid mäeküljega, siis ei saanud Jeesuse ümber olijad kindlad olla, kas toit rohkenes koha peal või saabusid toiduvankrid mäe teisele küljele ning apostlid käisid sealt lisa toomas.

Aga seegi pole veel kõik - Jeesuse kaasajal ei olnud veel ei mikrofone ega valjuhääldajaid, inimhäälega ainuüksi on nii suure rahvahulga kõnetamine üsna võimatu ülesanne. Pealegi, kui oletada, et rahva hulgas oli ka väikesed lapsed, siis võib seda vaid ette kujutada - meie kirikuteski, kui mõni laps nutab, jääb kirikulistel vaatamata võimendusele ikka pool jutlusest kuulmata... Nii me võimegi veelkord küsida: kui paljud järveäärsest rahvahulgast üldse aru said, et nad olid osa saanud imest? Võibolla ainult toidujagajad jüngrid ise?

Armsad õed ja vennad, ka meie oleme oma elus imedest palju kuulnud ja lugenud. Nii kaua kui inimene on inimene meeldib talle lapsena muinasjutte kuulata ning täiskasvanuna neid välja mõelda ja jutustada, või vähemalt raamatust ette lugeda. Seejuures polegi teab kui oluline, kas jutustus on tõestisündinud lugu või ilus väljamõeldis, mis on loodud elutarkuste paremaks meeldejätmiseks.

Kristlastena usume, et leivarohkendamise ime sündis tõepoolest, ja see on antud meile kinnituseks, et Jumal suudab kõike. Ta hoolitseb meie eest vaatamata sellele, kui mõttetu või lootusetu meie elu meile endale ei tunduks.

Ainult vahel on sellest natuke kahju, et me ei suuda enam võtta kõike nii siiralt ja vahetult nagu lapsed, või nagu mineviku inimesed. Nähes sinist taevast ja loojuva päikese õhtupuna ei peaks me mõtlema ainult sellele, et tegelikkuses on taevast ju must ning värvide ilu näeme me ainult päikesevalguse lainepikkuse tõttu, mis õhu molekulides hajutatuna paistab inimese silmale kauniste toonidena. Ka teadusajastu inimene peaks säilitama võime märgata optiliste illusioonide imet, sest üks ole needki meile igal päeval Jumala poolt antud. Aamen.